

NIEWĄTPLIWOŚĆ (1) *sb f*

A sg niewątpliwość.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pewność, mocne przekonanie [o czym]:

Wyrażenie: »niewątpliwość pewna«: otho w nim vtwardzi łałość nieodmienną/ oto w nim pothánowi niewątpliwość pewną o zapłátách o pociechach swoich. RejAp 195.

Synonimy: niepochybność, pewność.

Cf WĄTPLIWOŚĆ